

Af mindretallet under nr. 2:

39) Stk. 2 og stk. 3 udgår.

Af mindretallet under nr. 1:

40) Som nyt stk. 5 indsættes:

»Stk. 5. Loven tages op til revision senest 2 år efter dens ikrafttræden.«

B e m æ r k n i n g e r.

Til nr. 1.

Ændringen af § 1, stk. 3, har til hensigt at undtage elforsyningsvirksomheder, der helt eller hovedsagelig er forbrugerejede, fra loven. Baggrunden herfor er, at denne kategori af elforsyningsvirksomheder i alt væsentligt drives uden fortjeneste, men således at eventuelt overskud ved salg af elektricitet anvendes til nyinvesteringer eller nedsættelse af elpriserne. Allerede af denne grund er der ikke behov for at lade disse selskaber være omfattet af lovens prisbestemmelser. Det tjener heller intet selvstændigt formål at lade denne kategori af selskaber være omfattet af bevillingssystemet, og det er derfor ud fra ethvert hensyn mest hensigtsmæssigt helt at undtage disse selskaber fra lovens bestemmelser.

Til nr. 3.

Administrationen af bevillingsfornyelserne forenkles ved den foreslåede ændring af § 3, der normalt vil medføre automatisk fornyelse af bevillingerne, medmindre handelsministeren positivt godtgør, at bevillingsvilkårene er misligholdt.

Til nr. 4.

Der henvises til betænkningens tekst pkt. 1.

Til nr. 8.

Der er ikke noget reelt behov for, at handelsministeren nu skal til at overveje, om han kan godkende eller ikke godkende vedtægter, der i årevis har fungeret tilfredsstillende. Ændringen af § 5, stk. 1, nr. 1, indebærer, at bevillingshaveren derfor blot er forpligtet til at underrette ministeren om vedtægter og om ændringer i disse. Det forenkler administrationen, at ministerens virksomhed i denne sammenhæng bliver af rent registrerende karakter.

Til nr. 9.

Efter ændringsforslaget til § 5, stk. 1, nr. 2, er det selskabet, og ikke ministeren, der har den endelige afgørelse af, om det er muligt for selskabet at påtage sig forsyningspligt i det omfang, ministeren ønsker. Forslagets baggrund er, at det enkelte selskab langt mere korrekt og ansvarligt end centraladministrationen vil kunne vurdere eksisterende og påtænkte anlægs udnyttelsesmuligheder.

Ændringen af § 5, stk. 1, nr. 4 og nr. 5, indebærer, at handelsministeren og folketingets energipolitiske udvalg til enhver tid er fuldt ud orienteret om hovedtrækkene i bevillingshaverens anlægs-, investerings- og finansieringsplaner. Der er ikke behov for at pålægge bevillingshaverne en videregående orienteringspligt, som reelt blot vil indebære tusindvis af ørkesløse papirekspeditioner uden reel interesse for hverken forbrugere, selskaber, minister eller folketingsudvalg. Ændringen indebærer endvidere, at ministeren ikke skal tage stilling til, om han kan godkende eller ikke godkende hvert enkelt af de i lovforslaget omhandlede anlægsarbejder. Sådanne arbejder besluttet efter mindretallets opfattelse langt bedre af de pågældende selskaber selv.

Til nr. 12.

Ændringen af § 5, stk. 1, nr. 6, tillægger folketingets energipolitiske udvalg indflydelse på fastsættelsen af generelle bevillingsvilkår. Dette må være langt at foretrække fremfor lovforslagets mere vidtgående og uklare bemyndigelse til ministeren.

Til nr. 14.

Bestemmelsen i lovforslagets § 5, stk. 2, rummer en ganske ubegrænset bemyndigelse til handelsministeren til at fastsætte supplerende betingelser for bevillingens meddelelse eller opretholdelse. Der er f. eks. intet, der hindrer ministeren i at fastsætte som bevillingsvilkår, at elektriciteten skal leveres gratis til bestemte grupper af forbrugere, at leverancer fra el-selskabet til bestemte forbrugergrupper skal rationeres eller lignende. Ubegrænsede bemyndigelser til en minister er farlige og unødvendige. Det er efter fremskridtspartiets udvalgsmedlemmers opfattelse helt nødvendigt, at ministeren i de tilfælde, hvor han ønsker at fastsætte specielle bevillingsvilkår, må indhente samtykke hos folketingets energipolitiske udvalg,